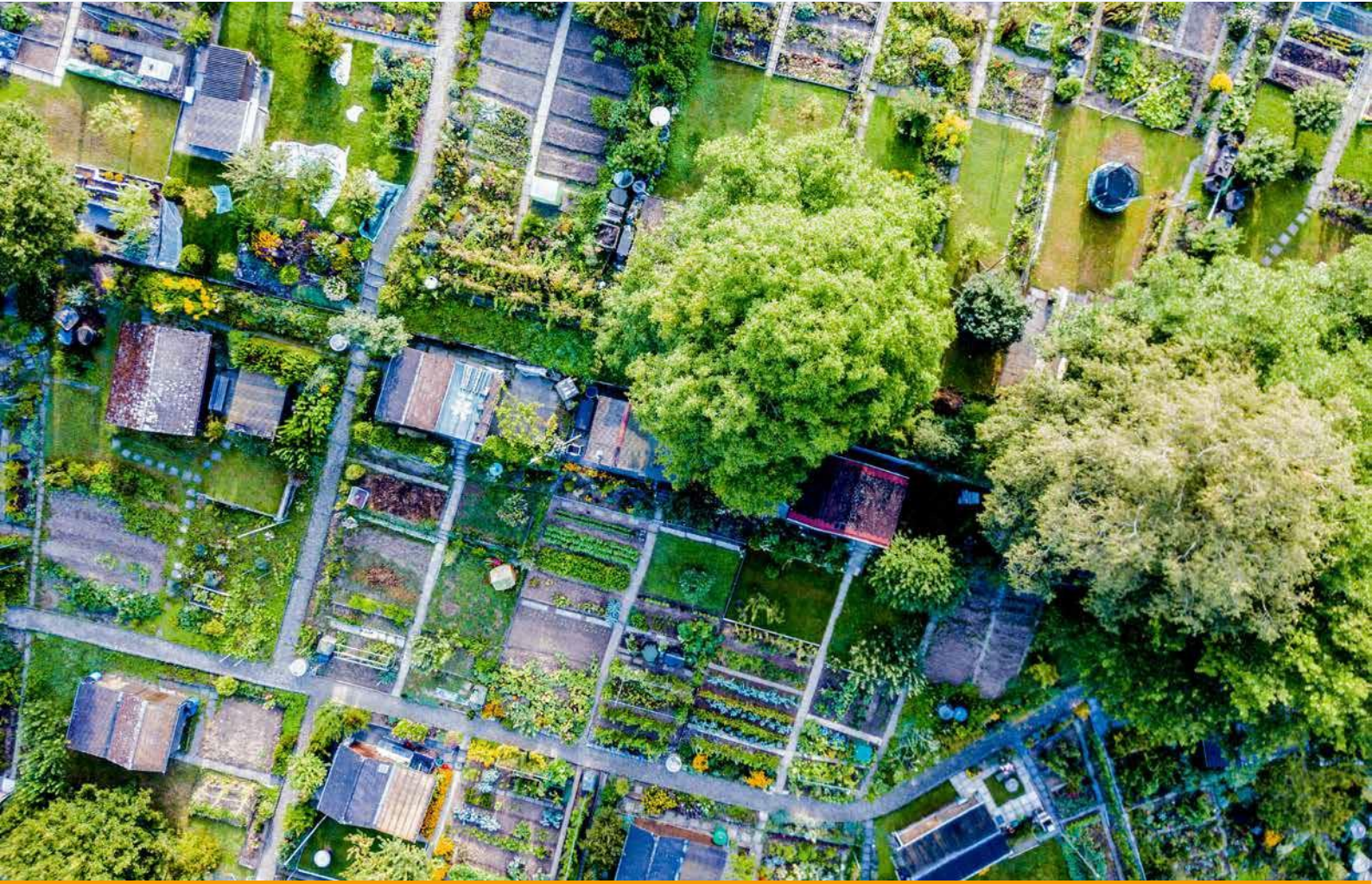

DeepL

Subscribe to DeepL Pro to translate larger documents.
Visit www.DeepL.com/pro for more information.

Yhdysmerk

ki 78

Liiton uutisia

Sisällysluettelo:

In memoriam

Jean Kieffer 3

Metty Loos 4

Karl Svoboda 5

Toimitus

Avautuminen ja tunnetuksi tuleminen 6

Puutarhojen avaaminen yleisölle

Belgia: Pitäisikö meidän kaikkien avata puutarha-alueemme suurelle yleisölle? 8

Saksa: Puutarha-alueet kaupunkisuunnittelussa ja niiden uudelleenarviointi 12

Alankomaat: Prosessi on välttämätön mutta palkitseva 17

Saksa: Wildkraut e. V. 22

Osoitteet 24

Jälki 25

Jean Kieffer

on kuollut ikuisesti

Malou Weirich

Puutarhaviilijöiden kansainvälisen liiton pääsihteeri

Jean Kieffer

Tammikuun 27. päivänä 2023 Jean Kieffer, Luxemburgin liiton entinen puheenjohtaja, menehtyi 77-vuotiaana sydänkohtaukseen.

Näin ollen Luxemburgin liitto on menettänyt vain kuuden viikon aikana kaksi kunniapuheenjohtajaansa, ja me kansainvälisessä liitossa olemme menettäneet kaksi luxemburgilaista kollegaa, joita arvostettiin suuresti.

Jean Kieffer oli Luxemburgilainen pienviljelypuutarhaliikkeen jäsen monen vuoden ajan. Paikallis- ja aluetasolla toimittuaan hänet valittiin keskushallitukseen vuonna 1982 ja hän toimi Luxemburgin liiton puheenjohtajana vuosina 2002-2015. Tänä aikana ja vuoden 2017 vaaleihin saakka hän oli myös Luxemburgin edustaja International Federationissa ja samalla toimeenpanevan komitean jäsen ja rahastonhoitaja.

Jean Kieffer seurasi kolmen Luxemburgin liigan puheenjohtajana toimineen hyvin erottuvan mutta myös hyvin erilaisen persoonallisuuden, Jos Olingerin, Joseph Leyderin ja Metty Loosin, seuraajana. Hän säilytti Luxemburgin ja Kansainvälisen liiton väliset läheiset suhteet, jotka olivat syntyneet liiton perustamisesta lähtien.

Jean Kieffer oli vakuuttunut kansainvälisen jakamisiikkeen merkityksestä ja sen hyödyntämisestä.

tysyhteydet voivat olla hyödyksi kansalliselle liitolle.

Matkustaminen yhdessä kansainvälisiin kokouksiimme mahdollisti keskustelun esiin nousseista ja tulevaisuuden kannalta lupaavista kysymyksistä, ongelmallisempien asioiden pohtimisen ja jatkotoimien harkinnan.

Jean Kieffer oli kiinnostunut kansainvälisestä liikkeestämme aina loppuun asti, ja kävin hänen kanssaan erittäin mielenkiintoisen puhelinkeskustelun tammikuun puolivälissä.

Jean Kieffer tunnettiin ystävällisestä ja rakentavasta yhteistyöstä sekä äärimmäisestä tarkkuudesta ja kielellisestä virheettömyydestä. Kollegat arvostivat suuresti hänen ystävällisyyttään ja ystävällisyyttään.

Jean Kiefferistä tulee aina olemaan hyviä muistoja.

Metty Loos

lähti viimeiselle matkalleen

Malou Weirich

Puutarhaviilijöiden kansainvälisen liiton pääsihteeri

Metty Loos

Metty Loos jätti meidät yllättäen ikuisiksi ajoiksi 20. joulukuuta 2022 91-vuotiaana.

Metty Loos oli "yhdistyksen mies" ja pysyi sellaisena loppuun asti. Hän osallistui vielä 20. joulukuuta järjestettyyn yhdistysjuhlaan ja lähti sitten kotiin palattuaan viimeiselle matkalleen.

Metty Loos on yksi luxemburgilaisen ja kansallisten puutarhojen välisen liikkeen veteraaneista.

Metty oli aktiivinen luxemburgilaisessa pienimuotoisessa puutarhaliikkeessä yli 70 vuoden ajan, ja hän toimi useissa eri tehtävissä: ensin paikallisessa pienimuotoisessa puutarhayhdistyksessä, sitten vuodesta 1962 lähtien kansallisen liiton keskushallituksessa, vuodesta 1974 lähtien toimiston edustajana ja kansallisen liiton puheenjohtajana vuodesta 1984 vuoteen 2002. Puheenjohtajakaudellaan hän jatkoi Luxemburgin liiton edustajana virastossa, oli myös viraston rahastonhoitaja ja hallituksen jäsen. Pariisissa vuonna 1986 pidetyssä 25. kansainvälisessä kongressissa hänestä tuli kansainvälisen toimiston puheenjohtaja ja luovutti puheenjohtajuuden Luxemburgissa vuonna 1988 ruotsalaiselle Sören Cronsiöelle.

Metty oli vakuuttunut kansainvälisen liikkeemme tärkeydestä ja auttoi valmistelemaan tulevaisuutta. Yhdessä Günther Gartzin (D) ja Willi Wohatschekin (A) kanssa hän teki tarvittavaa lobbaus-työtä ja tuki virastoa, jotta jakelupuutarhat voitiin sisällyttää ensimmäistä kertaa kansalliseen tekstiin eli Euroopan neuvoston Euroopan kaupunkikarttaan. Günther Gartzin, Willi Wohatschekin ja toimiston kanssa hän yritti myös saada pienviljelypuutarhoille enemmän painoarvoa.

"Kompastuskiviä" olivat Maastrichtin sopimus sekä vaikeat ja hyvin tiukat EU:n vaatimukset.

Sisäisesti Metty Loos pyrki sovitteluun vaikeissa hetkissä, joita liikkeissä aina esiintyy, ottamaan kaikki osapuolet mukaan konfliktinratkaisuun ja tarvittaessa piristämään ja rentouttamaan tilannetta legendaarisilla tarinoillaan ja vitseillään.

Metty Loos jatkoi puutarhanhoitoa vanhuuteen asti. Hän työskenteli kasvihuoneessaan suurella rakkaudella ja innolla loppuun asti ja auttoi meitä kaikkia asiantuntemuksellaan.

Metty on rohkeudellaan ja positiivisella mielellään aina ajatuksissamme, ja hän voi olla roolimalli monille.

Metty, kansainvälisen liiton puolesta ja henkilökohtaisesti kiitän sinua suuresti sitoutumisestasi, lukemattomista neuvoistasi ja ylimääräisestä työstäsi kansallisen ja kansainvälisen pienviljelypuutarhaliikkeen hyväksi.

Karl Svoboda

Pienimuotoisen puutarhanhoidon edistäjän muistoja

Wilhelm Wohatschek

Puutarhaviljelijöiden kansainvälisen liiton (International Federation of Allotment Gardeners) puheenjohtaja

Karl Svoboda

Yhteisömme ystävä ja vuosikymmenien seuralainen on kuollut. Karl Svoboda, eläkkeellä oleva maakuntaparlamentaarikko, kuoli 92-vuotiaana 1. marraskuuta 2022.

Karl Svoboda oli Wienin kaupunginvaltuutettu ennen kuin hän siirtyi kaupunginvaltuustoon, jossa hän vastasi pääasiassa siirtolaiskysymyksistä.

satamassa vuosina 1979-1996. Karl Svoboda oli myös sosiaalidemokraattisen kunnallisneuvoston puheenjohtajana vuosina 1988-1996. Se oli paljon hänen työstään Wienin asukkaiden hyväksi, johon liittyi myös lukuisia kunnianosoituksia.

Hän oli kuitenkin aina hyvin kiinnostunut meistä pienimuotoisen puutarhan viljelijöistä, ei ainoastaan siksi, että hänellä itsellään oli vaimonsa kanssa pienimuotoinen puutarha Wienin 10. kaupunginosassa, vaan myös siksi, että hän kannatti jo 80-luvun alussa ympäristötietoisuuden lisäämistä ja asiantuntijaneuvojiamme kouluttamista. Hän oli myös se, joka rauhallisella ja tasapuolisella tavallaan teki ajatuksesta ympärivuotisesta asumisesta wieniläisissä puutarhoissa ja siten myös rakennusmääräysten muuttamisesta paitsi sosiaalisesti hyväksyttävää myös todellisuutta.

Puutarhaliike on paljon velkaa Karl Svobodalle, joka oli suuri ystävä ja tukija, jolla oli aina avoin korva wieniläisille puutarhureille ja joka löysi ratkaisuja

monia ongelmia. Hän oli mies, jolla oli kädenpuristuslaatu, mutta hän ei myöskään pelännyt sanoa selvästi, kun jokin asia ei mennyt hyvin. Vielä ammattilaisuransa jälkeenkin hän oli aina tervetullut vieras Itävallan liiton kokouksiin ja tapahtumiin.

Mutta nämäkään eivät ole kaikki hänen ansionsa pienviljelypuutarhaliikkeen hyväksi. Hän ei nimittäin ollut sitoutunut ainoastaan itävaltalaisiin piennartaimistonhoitajiin, vaan innokkaana eurooppalaisena hän toimi aktiivisesti myös kansainvälisen piennartaimistoliikkeemme hyväksi.

Hän oli muun muassa ratkaisevassa asemassa päätöslauselmassa, jonka perusteella pienviljelypuutarhat sisällytettiin eurooppalaiseen kaupunkiluetteloon. Lisäksi hän esitti rakentavasti ajatuksiaan ja näkemyksiään monissa kansainvälisissä kokouksissa, joihin hän osallistui mielellään.

Muistamme Karl Svoboda aina kiitollisina.

Avautuminen ja tutustuminen

Ruud Grondel

AVVN:n puheenjohtaja, Alankomaat

Ruud Grondel

Kansainväliseen liittoon kuuluminen on paitsi mielenkiintoista myös erittäin hyödyllistä. Tapaan kollegoita eri maista ja vaihdan kokemuksia ja ajatuksia. Säännöllisissä kokouksissamme saan aina tietoa eroista, mutta vielä enemmän yhteisistä käytännöistä, jotka koskevat eri maiden jako-osuuksia.

Tämä Hyphen-lehden numero on saanut inspiraationsa Tukholmassa pidetyssä viime kokouksessamme käydystä keskustelusta, joka koski Euroopan allokoiden uhkia ja mahdollisuuksia. Kävi ilmi, että monissa maissa puutarhat kokevat painostusta paikallishallinnon taholta. Rakennussuunnittelijat katsovat aina ahnein silmin kartoissaan olevia "empty" paikkoja, joita jäsenemme nyt menestyksekkäästi istuttavat ja joista he nauttivat.

Onnistunut tapa estää tämä on vakuuttaa naapurit, kaavoittajat ja neuvostot siitä, että nämä alueet eivät ole tyhjiä vaan erittäin tärkeitä paitsi puutarhureille myös koko yhteisölle.

Tiedämme, että pienviljelypuutarhojemme merkitys on yhtäältä niiden panos biologiseen monimuotoisuuteen, minkä tieteelliset tutkimukset ovat säännöllisesti osoittaneet. Toisaalta myös ruoan ja vihreän ympäristön tarjoaminen tekee puutarhureistamme, mutta myös kaupungista terveempiä ja onnellisempia.

Kerron myös alankomaiden poliitikoille, että he aliarvioivat, miten tärkeä puutarhureiden yhteisö on sosiaalisen verkoston vahvistamisessa nykyaikaisissa kaupungeissamme individualismin vastapainona.

Puutarhojen tulevaisuuden turvaamiseksi on tärkeää, että paikallisyhteisö, poliitikot ja virkamiehet tuntevat meidät. Niinpä Alankomaissa ja kuten Tukholmassa opin monissa muissa maissa, kehotamme jäseniämme avautumaan ympäröivälle yhteisölle.

Hyphenin tässä numerossa on hyvin inspiroivia esimerkkejä erilaisista tavoista saavuttaa tämä.

Yhteinen nimittäjä on se, että olemme tärkeitä ympäröivälle maailmalle, esimerkiksi naapurustossamme asuville ihmisille tai sosiaalisille verkostoille, yrityksille ja työssäkäyville ihmisille

lounastauollaan.

Kutsumme heidät vaikkapa kävelemään peltolohkoillemme, osallistumaan toimintaan tai tekemään pieniä puutarhoja lasten käyttöön. Jokainen tilanne on erilainen, joten etsi mahdollisuuksia. Tärkeintä on, että meidät tunnetaan tärkeinä, ei vain jäsenillemme vaan myös osana kaupungin julkista viheraluetta.

Hollannissa meillä on sananlasku, joka sanoo: Jos jäniksellä on nimi, sitä on vaikea laittaa pöytään.

Kansallinen hallitus lähettää tätä viestiä jäsenillemme säännöllisesti, mutta tietysti on epäröintiä ja muutosvastarintaa. Ihmiset pelkäävät "vieraita" puistoissaan tai jopa murtoja, ja tämä on otettava vakavasti. Puiston aktiivinen avautuminen ei vaadi vain avointa porttia, vaan myös puiston ulkoasun miettimistä, kylttien pystyttämistä ja yhteydenpitoa kävijöihin, jotta he tuntevat itsensä tervetulleiksi ja tunnetuiksi. Tiedän erään Amsterdamissa sijaitsevan piennaralueen, joka sijaitsee yläasteen koulun vieressä. Oppilaat huomasivat puutarhan ja alkoivat tulla sinne välitunneilla. Aluksi yhteyttä ei ollut, ja puutarhurit valittivat johtokunnalle huutamisesta ja roskaamisesta. Puutarhan johtokunta otti yhteyttä kouluun, ja nyt joka vuosi ekaluokkalaiset kutsutaan puistoon, he tapaavat puutarhureita, oppivat puutarhureina toimimisesta ja vierailijana olemisen säännöistä. Se on menestys, ihmiset tervehtivät toisiaan ja oppilaat nauttivat vihreästä taustaan (ja vievät roskansa mukanaan).

Viestimme lähettäminen puutarhureille ja kaupungeille on helpompaa tilanteissa, joissa

jossa käydään tietysti varsinaista keskustelua rakennussuunnitelmista. Koska tämä on viime aikoina johtanut yhteenottoihin eri suurissa kaupungeissa, puutarhureidemme suurten toimien ansiosta näemme, että kaupunkisuunnittelijat ja tiedotusvälineet ovat ottaneet viestimme vastaan. Viimeaikaisissa neuvotteluissa olemme huomanneet, että kaupungit alkavat vaatia, että jäsenemme avaavat pääsääntöisesti puutarhapuiston, koska he alkavat tajuta, että vihreä paikka, joka on tärkein-

Jos puisto säilytetään ilman suuria kustannuksia kaupungille, se voi myös olla hyvä viheralue kaupungissa, yhtä hyvä tai jopa parempi kuin vanhanaikainen puisto.

Tässä Hyphenissä voit lukea Utrechtissa sijaitsevan erittäin menestyksekkään puiston tarinan, joka havainnollistaa teemaa.

Nauti lukemisesta!

Belgia: Pitäisikö meidän kaikkien avata puutarha-alueemme suurelle yleisölle ?

Willy Goethals

Slotenkouter-puutarhapiirin kunniapuheenjohtaja, Gent, Belgia Itä-Flanderin maakunnallisen pienviljelijäyhdistyksen hallituksen jäsen.

Esipuhe

Sitä, onko hyödyllistä, tarpeellista tai toivottavaa, että puutarhapiirit ovat suljettuja kokonaisuuksia tai että ne ovat yleisön käytettävissä, on vaikea, ellei mahdotonta, kuvailla yleisellä tasolla eurooppalaisessa kontekstissa.

Se riippuu monista tekijöistä, muun muassa seuraavista: maaseutu-, kaupunki- tai esikaupunkialueet, maanomistajat, suuri tai pieni alue, paikalliset tavat, moraalit, tottumukset ja olosuhteet, vallitseva poliittinen ja taloudellinen ilmapiiri, asiaan liittyvät kustannukset.

Oli miten oli, rajoitumme seuraavassa muutamii yleisiin

(historiallisiin) pohdintoihin, joista jokainen voi tehdä omat johtopäätöksensä paikallisen kontekstin perusteella.

Ihmiset ovat kautta historiansa aina yrittäneet suojella omaksi katsomaansa maata ulkopuolisilta aidoilta, esteillä tai muureilla.

Kotelot määrittelevät jakolinjat ja tekevät ne näkyviksi, mutta mistä lähtien niitä on ollut olemassa? Kivikautisissa maalauksissa, esimerkiksi Lascaux'n luolassa, esiintyy toistuvasti ruudukkomaisia rakenteita eläinten vieressä, jotka jotkut tutkijat tulkitsevat aitauksiksi. Muutama tuhat vuotta näiden ensimmäisten maalareiden jälkeen ihmiset asettuivat pysyvästi sinne tänne ja asettivat vaatimuksia maalle, jolla he työskentelivät. Rajaukset tulivat tarpeelliseksi, jotta voitiin tehdä selväksi, kuka viljeli mitään maata, mutta myös turvata se ei-toivotuilta vierailijoilta.

Perisynti

Filosofi Jean-Jacques Rousseaulle aita oli alusta alkaen kaiken pahan symboli. Rousseau mukaan ihmiset olivat alkuperäisessä tilassaan tasa-arvoisia, onnellisia ja rauhallisia. Tämä oli vastakohta porvarilliselle yhteiskunnalle, jolle oli ominaista eriarvoisuus ja epäluottamus. Rousseau näki aidassa syyn ihmisten välisiin ristiriitoihin: "Ensimmäinen ihminen, joka ympäröi palan maata aidalla ja keksi sanoa: 'Tämä on minun', ja joka löysi tarpeeksi yksinkertaisia ihmisiä uskomaan häntä, oli porvarillisen yhteiskunnan todellinen perustaja. Kuinka monelta rikokselta, sodalta, murhalta, kurjuudelta ja kauhulta hän olisi säästänyt ihmiskunnan, jos hän olisi vetänyt pylvää pois tai astunut ojan yli ja huutanut kanssaihmisilleen: "Varokaa uskomasta tätä huijaria; olette hukassa, jos uskotte tätä huijaria.

unohtaa, että hedelmät kuuluvat kaikille, mutta maa ei kuulu kenellekään."

Rousseaulle aita oli siis syy ihmisten väliseen eriarvoisuuteen, ja Rousseau olisi luultavasti oikeassa, jos hän näkisi niin sanotut "aidatut yhteisöt", jotka ovat yleistyneet monissa maailman maissa, merkkinä erottautumisesta. Ne, jotka pystyvät selviytymään siitä, elävät suojassa ja samanhenkisten kanssaihmistensä keskellä jossakin näistä "aidatuista yhteisöistä".

Erottuminen muista yhteiskuntaluokista, todellisen tai oletetun rikollisuuden pelko ja vahvistus siitä, että tällaiseen elämäntyyliin on varaa, ovat osaltaan vaikuttaneet siihen, että tällaiset asuinkompleksit ovat suosittuja monissa maissa.

Kriitikot näkevät kuitenkin tässä elämäntavassa vaaran, että tietyt luokat erottautuvat muusta väestöstä, pysyvät omassa kuplassaan ja heikentävät siten sosiaalista yhteenkuuluvuutta.

Aidalla on merkitystä myös keskiajan kristillisessä taiteessa; "hortus conclusus" eli suljettu tai aidattu puutarha kehittyi goottilaisella kaudella. Se juontaa juurensa raamatulliseen Laulujen lauluun, jossa morsianta verrataan "suljettuun puutarhaan". Näissä taideteoksissa Maria esitetään puutarhassa, joka on suojattu syntiseltä ulkomaailmalta aidalla tai ruusupensasaidalla. Kukat, kuten liljat tai ruusut, kasvavat itse puutarhassa ja edustavat Marian puhtautta.

Löydämme tästä jälkiä myös kielitieteessä: kun saksan kielen sana (Zaun) tarkoittaa rajaa tai estettä, tämän sanan sukulaiset, kuten englannin kielen sana "town" ja vielä enemmän hollannin kielen sana "tuin", viittaavat aidalla rajattuun alueeseen.

Puutarhat ovat aina olleet suurten

pyritään integroimaan paremmin, ellei jopa kokonaan, ympäröivään yhteiskuntarakenteeseen. Tämän seurauksena vuokralaiset näkevät monissa tapauksissa, että heidän vuokralaisensa

yksityisyys uhattuna. Yksityisyyden menettämisen pelko on suuri, kun tuntemattomat ihmiset katsovat yhtäkkiä aidan yli puutarhaan.

Paratiisi maanantaiaamuna

Useimmat lukijoistamme muistavat varmasti hyvin alla olevan kuvankauniin kohtauksen: jos on olemassa paratiisi maanantaiaamuna, niin se on pienviljelyspuutarha, missä tahansa suurkaupungissa tai sen laitamalla. Lämmin loppukesän valo loistaa aamukymmeneltä ja vallitsee hiljaisuus kuin elämän kiireet olisivat valovuosien päässä. Pitkä, kuuma kesä ja puutarhureiden työ- innokkuus ovat saaneet aikaan kukkien loiston. Ympäriinsä on satoa hedelmiä ja vihanneksia, vadelmia, perunoita, papuja, tomaatteja. Kaukaa katsottuna vain ohi kulkevan junan kolina muistuttaa kaupungin hälinästä, mutta ketä kiinnostaa?

Puutarhurit istuvat puutarhavajan kano- py alla kahvin ja loistavan päivän äärellä. Siitä huolimatta he ovat tyytymättömiä. Heidän idylliään uhkaa pieni, mutta ikävä lakimuutos, josta kaupunginvaltuusto on äänestämässä: Puutarha-alueille on tulevaisuudessa rakennettava omat kävely- ja pyöräilyreitit, ja ne on saatava esteettömiksi.

yleisölle kaikenlaista toimintaa varten.

Tämän "puutarhojen sosiaalisen ulottuvuuden", kuten sitä kutsutaan iloisella hallintokielellä, pitäisi tuoda lisäarvoa ilmastonmuutoksen lämmittämän kaupungin väestölle. Puutarhureiden näkökulmasta se merkitsee yksityisyyden loppumista kotipalassa.

Jokainen kaupunginhallitus tietää, että asiat mutkistuvat, kun keskitytään puutarha-alueisiin.

Monissa kaupungeissa sijoittajat etsivät asunto- ja toimistotilaa, mutta samaan aikaan viheralueiden merkitys kasvaa ilmastonmuutoksen, kaupunkien lämpenemisen ja kaupunkien tiivistymisen vuoksi.

Monille kaupunkilaisille puutarhat ovat halpa pakopaikka "maaseudulla" ja edustavat palaa yksilöllisyyttä ja yksityisyyttä. Kaikki kaupunginhallitukset tietävät, että asiat mutkistuvat, kun puututaan puutarha-alueisiin.

Kansanterveys ja liikunta olivat etusijalla pienviljelyssä. Huono ravitsemus ja huonot elinolot vaikuttivat haitallisesti terveyteen teollisuustoiminnan aikana, ja pelättiin, että

nuoriso menisi väärälle tielle. 1900-luvun alkupuolella yhä useammat maat tulivat tietoisiksi pienviljelypuutarhaliikkeen tarpeellisuudesta.

Puutarhanhoidosta tulee kansalaisvelvollisuus

Vuosisadan vaihteessa monissa Euroopan kaupungeissa syntyi pienviljelypuutarha-aloitteita, joista tuli lopulta olennainen osa sosiaalipolitiikkaa. Tehdastyöläisten toimeentulo riippui perunoista ja vihanneksista puutarhoissaan.

Ensimmäisen maailmansodan aikana tilanne paheni: varkaudet puutarhoissa lisääntyivät, minkä vuoksi puutarhurit liittyivät yhteen. Nopeasti kävi ilmi, että pelkkä puutarhojen vartiointi ei riittänyt.

Toisessa maailmansodassa puutarhanhoidosta tuli jopa kansalaisvelvollisuus. Puutarhurit kokivat velvollisuudekseen viljellä perunaa ja käyttivät samoja perusteluja, jotka pätevät myös nykyään, kun ekologinen jalanjälki on tullut esiin: 40 aarin maa-alueelta saatava maito ja liha ruokkii vain yhden ihmisen, viranomaiset laskivat mainoksissa, mutta perunaa samalta alueelta kuusi ihmistä. Elintarvikkeet olivat niin niukkoja ja kalliita, että pienviljelypuutarhoista tuli jälleen elintärkeitä monille ihmisille.

Vasta toisen maailmansodan jälkeisen taloudellisen noususuhdanteen myötä omavaraisuus menetti merkitystään. Puutarhanhoidosta kehittyi vapaa-ajan harrastus, kasvimaapenkkejä vähennettiin, ja sen sijaan käytettiin nurmikoita, koristepensaita ja grillauspaikkoja. Samaan aikaan kysyntä väheni ja monet alueet hävisivät. Kaupungit käyttivät niitä maareservinä tai ylikensivat niitä.

Monissa kaupungeissa on nykyään vain puolet vähemmän pienviljelypalstoja kuin vuonna 1945.

Mutta silloinkin, kun talous kukoisti, paltoitetut viheralueet heijastivat sosiologisia realiteetteja: vuodesta 1960 lähtien maahanmuutto alkoi tuntua, ja jakelupuutarhat vähenivät.

den konseptin oli mukauduttava tähän uuteen todellisuuteen. Puutarhoista kehittyi yhä enemmän rentoutumispaikka monenlaisille kaupunkilaisille.

Roskaaminen, varkaudet, ilkeä

Puutarhanhoito on luksusta edulliseen hintaan: Gentin kaupungin Slotenkouter-puutarhapuistossa puutarhurit maksavat noin 200 neliömetrin alueesta +/- 100 euroa vuodessa.

Jotkut puutarhurit ovat sitäkin kauhistuneempia ajatuksesta, että ihmiset kävelevät yhtäkkiä puutarhojen läpi. He pelkäävät roskaamisen, ilkeän ja varkauksien lisääntyvän. On jo lukuisia esimerkkejä siitä, että puutarhamökit ja vajat on syytetty tuleen pienviljelmäpuistoissa.

Monet pitävät jo pelkästään ajatusta puutarhan avaamisesta yleisölle tunkeutumisena heidän yksityiselämäänsä.

Suuri osa puutarhakeskustelusta on osoitus vastarinnasta, jota jokainen uudistus väistämättä herättää ja jonka se väistämättä aiheuttaa uhreille. Eihän lihotetun vasikan voi odottaa jakavan enkelien innostusta kadonneen pojan paluusta.

On lukuisia esimerkkejä siitä, että hallitukset ovat kohdanneet vastustusta suunnitelmilleen avata jakopuistot suurelle yleisölle.

Uusi kaipuu

maaseutuelämään Kiistassa tehdään selväksi, mihin suuntaan matka on menossa: kaupunkien viranomaiset vaativat yhä useammin, että pienviljelmäalueet jättävät eristyneisyytensä ja integroituvat täysin kaupunkirakenteeseen. Kaupunkien kaipuu maaseutuelämään ja jokainen kuuma kesä lisää kiinnostusta vihreitä avoalueita kohtaan. Me itse havaitsemme, että puutarhureiden joukossa on yhä enemmän ihmisiä, joilla ei ole yhteyttä luontoon eikä viherpeukaloa.

Perhepuutarha-alan toimijat suhtautuvat edelleen epäilevästi pyrkimykseen integroida alueet paremmin kaupunkituotantoon. Mutta jos en erehdy, uudet kävelyreitit puutarhojen läpi ovat vasta alkua: sata vuotta levinneisyytensä jälkeen puutarhapuutarhat saavat uuden kaupunkisuunnittelullisen ja sosiologisen tehtävän - ja lisää painoarvoa. Mielestäni mikään ei voi pysäyttää tätä kehitystä.

Ne meistä, joilla on onni asua lähellä puistoja, avoimia alueita ja viheralueita, tuntevat niiden tuomat ilot: rauhoittavat puiden ja vihreiden nurmikoiden näkymät, lintujen laulu, raikas ilma ja kukkien tuoksu. Kaupunkipuistojen hyödyistä on ylivoimaisia todisteita. Ne parantavat fyysistä ja psyykkistä terveyttä, vahvistavat yhteisöjä ja tekevät kaupungeistamme ja asuinalueistamme parempia.

houkuttelevampia paikkoja asua ja työskennellä.

Puutarha-alan ammattilaisina ja kaupunkilaisina meidän on yhdessä pyrittävä tuomaan puistot, avoimet tilat ja viheralueet lähioihin, joissa kaikki voivat hyötyä niistä. Hallituksilla on tärkeä rooli julkisten puistojen luomisessa, mutta ne eivät pysty yksin perustamaan ja ylläpitämään kaikkia näitä pienviljelyalueita. Meidän on tultava esiin ja autettava hallitusta (yhteisötasolla) perustamalla pieniä komiteoita tai säätiöitä ylläpitämään puistoja/vihreitä alueita yhteisössämme. Yhdessä työskentelemällä voimme auttaa paljon useampia ihmisiä ja tulevia sukupolvia kokemaan lenkkeilyn ilon puiden reunustamalla polulla, perhepiknikin aurinkoisella nurmikolla, osallis-

yhteisöpuutarhan ylpeä har- liivi. Voimme luoda viheralueita, jotka tarjoavat turvapaikan vieraannuttavalta

Kaupungin kaduilla, paikoissa, joissa voimme löytää luonnolliset juuremme ja löytää sielumme.

Saksa: Puutarhoja tarkastellaan ja mietitään uudelleen kaupunkisuunnittelussa.

Tapa parantaa elämänlaatua asuinympäristössä

Sandra von Rekowski & Eva Foos

Tutkijat, Saksan puutarha-alan ystävien liittovaltion liitto (Bundesverband Deutscher Gartenfreunde e. V.).

Puutarhojen tulisi olla pysyvä osa kaupunkisuunnittelua.

Kaupunki- ja aluesuunnittelijoiden on lähitulevaisuudessa varauduttava siihen, että Saksan vauraisiin taajamiin ja keskisuuriin keskuksiin tulee jatkuvasti uusia asukkaita. Yksi suurimmista haasteista tulee olemaan riittävien ja laadukkaiden viheralueiden tarjoaminen huolimatta asuinalueiden kasvavasta kysynnästä.

Viheralueiden ylläpito on tehty helpoksi

Hyvinvoivissa kaupunkikeskuksissa on toisaalta suuri ja toistaiseksi

kasvava asumisen kysyntä.

tilaa on odotettavissa. Toisaalta myös houkuttelevasti suunniteltujen asuin ympäristöjen kysyntä kasvaa. Koska kaupunkien ja kuntien tila on kuitenkin rajallinen hyödyke, on löydettävä ratkaisuja, joissa asuminen ja viheralueet voidaan sovittaa yhteen lähekkäin. Toinen rajallinen resurssi on raha, jota kaupungit ja kunnat joutuvat käyttämään henkilöstöön ja julkisten viheralueiden ylläpitoon. Enemmän kuin kaksi ylläpitotoimenpidettä ja liikenneturvallisuuden säilyttäminen ovat vaikeita.

linen on mahdollista monien viheralueitoimistojen nykyisillä resursseilla. Tämän seurauksena julkiset viheralueet eivät useinkaan ole kaupunkilaisten kannalta niin houkuttelevia kuin ne voisivat olla riittävällä viheralueiden hoidolla. Lisäksi esiintyy ilkeävaltaa ja roskaantumisongelmia, joiden poistaminen aiheuttaa kunnille suuria kustannuksia.

Kaupungin viheralueet on säilytettävä. Sitä ei voi mitenkään kiertää. Tämä koskee sekä julkisia puistoja että kerrostalojen välisiä tiloja.

Omenasta sokerimeloniin: pienviljelypuutarhojen arvo kotimaisten elintarvikkeiden tarjoamisessa on mittaamattoman suuri.

ings. Pensasaitojen ja puiden karsiminen ja esimerkiksi vaihtuvat istutukset ovat hyvin työläitä. Uusien lähteiden puuttuessa niiden hoitoa julkisilla viheralueilla karsitaan tai se rajoitetaan muutamiin esittelykohteisiin. Toinen seikka on viheralueiden ekologinen ylläpito. Vaikka se on lisääntymässä kunnissa, on julkisten viheralueiden ylläpidossa työskentelevien työntekijöiden koulutus ja täydennyskoulutus vasta kehitteillä. Asuntoyhteisöjen viheralueilla, joilla on toisinaan laajoja nurmikoita, joilla on leikkipaikkoja lapsille ja myös pienempiä ruoho- ja puuistutuksia, olisi toisaalta mahdollista, että asukkaat käyttäisivät niitä huomattavasti enemmän joko virkistystarkoituksiin tai puutarhanhoitoon.

Puutarhat kestävää kaupunkikehitystä edistävänä mallina

Siirrytään pois ajatuksesta, että meidän on tehtävä kaikki itse. Kuka sanoo, että kaupungin on hoidettava 100 prosenttia julkisesta puustosta? Miksi emme ajattelisi hyödyllistä

yhteistyötä, josta monet voivat hyötyä? Miksi ei yksinkertaisesti kutsuta niitä, joilla puutarhanhoito on verissä? Miksei vastuuta viheralueesta annettaisi niille, jotka haluavat käyttää ja ylläpitää sitä?

Tässä yhteydessä on syytä tarkastella, mistä pienimuotoisessa puutarhanhoidossa on kyse. Puutarhoilla on nimittäin jo nyt sosiaalinen arvo, joka ulottuu paljon yksityistä puutarhanhoitoa ja puutarha-aitaa pidemmälle.

Puutarhaliike: Arviolta 5 miljoonaa kaikenikäistä ihmistä, joilla on erilaiset taloudelliset, sosiaaliset ja kulttuuriset taustat, hyödyntää liittovaltion pienviljelypuutarhalain suojaaman pienviljelypuutarhaliikkeen etuja: he saavat edullisella vuokralla käyttöönsä kohtuuhintaista puutarhatonta maata ja virkistysaluetta lähellä kotia.

Puutarhayhdistykset ja -liitot: itseorganisoituvat ja itsemääräämisoikeuttaan lisäävät yhdistykset

Voittoa tavoittelemattomat kerhot ja yhdistykset rahoitetaan pienillä jäsenmaksuilla, ja niiden toiminta perustuu suurelta osin vapaaehtoisuuteen. Työtehtävät ovat erittäin monipuolisia ja riippuen jakelupuutarhasta.

Yhteisöpuutarhat pienpalstaviljelyalueilla kutsuvat puutarhanhoitoon ja uusien asioiden kokeilemiseen - matkan varrella voi solmia uusia kontakteja.

den rakenteeseen, vaihtelevat vuokralaisten vaihtumisen hallinnoinnista hallinnollisiin tehtäviin ja puutarhanhoitoon liittyviin neuvontapalveluihin. Listan kärjessä on jakelupuutarha-alueiden "ekologisointi" ja liittojen tapauksessa tietenkin poliittinen edunvalvonta.

Puutarhanhoito itsekasvatusta varten

Puutarhaviljelyn tarkoituksena on "ei-voittoa tuottava puutarhanhoitokäyttö" ottaen huomioon "ympäristönsuojelun, luonnonsuojelun ja maisemanhoidon edut". Puutarhojen arvoa elintarvikkeiden hankinnan kannalta ei pidä aliarvioida. Pieni perhe voi, jos se osaa, hankkia terveellistä, ekologisesti tuotettua ja paikallista alkuperää olevaa ruokaa melkein koko vuoden ajan kasvattamalla hedelmiä, vihanneksia ja yrttejä omilla tonteillaan. On varmasti syytä valottaa tämän hyödyn etuja. "pienimuotoinen maatalous" -vallitsevan teollisen maatalouden väärinkäytösten taustalla, jotka ovat tulleet ilmeisiksi.

Puutarhat terveyden lähteenä

Terveellisen ruokavalion lisäksi on olemassa muitakin ihmisen terveydelle myönteisiä tekijöitä, kuten mielekäs toiminta, fyysisesti

Puutarhoissa nuorimmatkin löytävät monia mahdollisuuksia kokeilla uusia asioita ja kerätä kokemuksia luonnosta.

tion, yhteisöön kuulumisen ja luontokokemuksen. Kysyttäessä, mitä muuta hänen pitäisi tehdä terveytensä hyväksi, yli 80-vuotias, erittäin aktiivinen ja intohimoinen puutarhuri sai perhelääkäriltään vastaukseksi: "Jatka sitä, mitä teet".

Puutarhat ekologisina suojavaikkoina ja ilmastokompensatioalueina

On todistettu, että puutarhanhoitoon käytetyillä eri alueilla esiintyy runsaasti erilaisia kasveja, sekä viljelykasveja että luonnonvaraisia kasveja, ja eläimistöä. Puutarhat edistävät lisäksi ilmastonsuojelua, erityisesti hiilen varastoitumisen kautta puutarhan runsasravinteiseen maaperään, ja tarjoavat miellyttävän mikroilmaston, joka voi säteillä naapurustoon ja viilentää kaupunkia kuumina kesinä. Tiivistämättömät alueet ovat myös tärkeitä puskurivyöhykkeitä rankkasateiden aikana.

Puutarhayhdistykset sosiaalisena yhteisönä

Puutarhayhdistykset helpottavat ihmissuhteiden välisiä kohtaamisia muuten erillisissä väestöryhmissä ja alkuperältään erillisten väestöryhmien välillä. Tämä näkyy

maahanmuuttajatausta muuhun yhteiskuntaan verrattuna. Ihmiset voivat myös vanheta puutarhoissa yhteisöllisesti, parhaimmillaan terveisinä ja onnellisina, eivätkä eristyksissä. Keskinäinen auttaminen ja toisiltaan oppiminen ovat osa jokapäiväistä elämää ja saavat nykyään uusia muotoja sukupolvenvaihdon myötä, kuten nyt kaivuutyön alalla.

Puutarhayhdistykset koulutus- ja oppimipaikkoina

Olipa kyse sitten järjestetyistä maksuttomista semi-nareista ja puutarhaneuvonnasta, epävirallisista puutarha-aitojen, teemapuutarhojen ja luontopolkujen kautta kiinnostuneelle yleisölle tai koulujen, päiväkotien ja luonnonsuojeluyhdistysten kanssa toteutettavista erilaisista hankkeista. Koulutus on erittäin tärkeää al-otment-puutarhoissa. Lisäksi "tekemällä oppii" sekä puutarhanhoidossa että kunniatehtävissä, kuten puutarhaneuvojana tai yhdistyksen hallituksessa.

Kaupungit ja pienviljelypuutarhat siirtymävaiheessa

On ilmeistä, että alueita käytetään myös ja erityisesti kaupunkikeskuksissa hyvin pienviljelypuutarhoina ja että ne ovat arvokkaita koko yhteiskunnalle. Puutarhaliike tarjoaa toimintamahdollisuuksia.

dynaaminen malli kaupunkien monikäyttöiselle maankäytölle! Lisäksi kunnille ei juuri aiheudu kustannuksia. Tämä lähtötilanne on merkittävä ja kansainvälisesti vertaansa vailla. Ei ole harvinaista, että kansainväliset vieraat ja muutoin aktiiviset vapaa-ajan puutarhurit kadehtivat meitä täällä Saksassa. Kaikki nämä myönteiset vaikutukset eivät tietenkään ole itsestään selviä. Puutarhaviljelyn syntyminen noin 200 vuotta sitten ja sen jatkuva kehitys ovat lukuisten sitoutuneiden ja kaukonäköisten ihmisten ansiota.

Paikallisviranomaisten, kaupunki- ja aluekehityksen sosiaaliset haasteet ovat nykyään valtavia ja saavuttaneet uudet mittasuhteet. Puutarhakerhot ja -yhdistykset - kuten kaikki muutkin yhteiskunnalliset ryhmät - ovat keskellä näitä monimutkaisia ja kiireellisiä muutosprosesseja. Jälleen kerran liittoja ja yhdistyksiä kehoitetaan kehittämään luovia ratkaisukeinoja. Sitoutuminen luonnon monimuotoisuuden ja ilmastonsuojelun lisäämiseen, entistä luonnollisempiin puutarhoihin sekä matalan kynnyksen tarjontaan naapurustossa, esimerkiksi yhteisöpuutarhojen avulla, on saanut viime vuosina valtavan sysäyksen, ja sitä on edistetty seminaareissa, näyttelyissä ja tilaisuuksissa.

myös siinä, että niiden ihmisten osuus, joilla on kotitalouksia, on suurempi.

Puutarhoissa koulutus on erittäin tärkeää: seminaarit, asiantuntijoiden neuvonta ja erilaiset hankkeet tarjoavat jatkuvia koulutusmahdollisuuksia.

pert neuvoja ja lehtiä as-yhdistysten ja liittojen. Kun kyse on esimerkiksi kokonaisten tilojen muuntamisesta ja uudisrakentamisesta, yhdistykset ja järjestöt joutuvat kuitenkin kapasiteettinsa ääri rajoille. Tällaisia kehittämismahdollisuuksia voidaan hyödyntää vain yhdessä paikallisten viranomaisten ja muiden yhteistyökumppaneiden kanssa sekä riittävällä rahoituksella, esimerkiksi sopivien kannustinohjelmien avulla.

On selvää, että pienviljelypuutarhaliikkeellä ja sen jäsenillä on paljon annettavaa ja että he ovat valmiita auttamaan aktiivisesti kaupunkien ja yhteisöjen muokkaamisessa tulevaisuudessa!

Olipa kyseessä paikallinen pienimuotoinen puutarhayhdistys, joka laajentaa nykyistä aluettaan lisäämällä lohkoja tai luomalla uusia pienimuotoisia puutarha-alueita, kokonaispaketti on lyömätön monikäyttöisyytensä vuoksi, ja sitä voidaan mukauttaa paikallisten tarpeiden ja vaatimusten mukaan:

Yhdistys hoitaa yhdessä jäsentensä kanssa ekologisia ja ilmastoystävällisiä, monipuolisesti ja houkuttelevasti suunniteltuja, lähellä asuntoja ja kävelyetäisyydellä sijaitsevia autotalleja ja piha-alueita. Viheralueet ovat sosiaalinen kohtaamispaikka kaupunginosassa, ne ovat invitatiivisia ja avoimia naapurustolle, ja ne tarjoavat erilaisia tiloja, kuten yhteisö- ja teemapuutarhoja, ympäristökasvatusta, luontokokemustiloja, leikkikenttiä, oleskelualueita ja kävelyreittejä, joista on sujuva yhteys ympäröiviin julkisiin viheralueisiin ja jotka ovat osa kaupunkibiotooppiverkkoa.

Samalla kuntien kustannukset ja ponnistelut vähenevät ja ne voivat saada vuokratuloja suurista osista viheralueita. Lisäksi kun maa-alueita tarjotaan pysyvästi ja kestävästi ja kun paikalliset pienviljelmäorganisaatiot hoitavat

niitä, voidaan luoda sosiaalista infrastruktuuria, kuten päiväkotit-, koulu-, yhteisö- tai vanhuspuutarhoja. Sosiaalinen työ naapurustossa on

sitten pienviljely-yhdistyksessä eräänlaisena sivutoimena.

Mikä on siis tarkoitus? Puutarhaliikkeen vahvistaminen paikallistasolla. Puutarha-alueita on vahvistettava politiikan, kuntien ja yhdistysten välisessä luottamuksellisessa, rakentavassa ja tavoitteellisessa yhteistyössä kiinteänä osana ylikunnallista viherjärjestelmää, esimerkiksi kuntiin pysyvästi perustettujen toimikuntien kautta.

Puutarhat kaupunkisuunnittelun kiinteänä osana. Ympäristöystävällisessä kaupunkisuunnittelussa kiinnitetään yhä enemmän huomiota kaupunkiympäristön parantamiseen. Puutarha-alueet olisi otettava entistä enemmän ja toivottavasti tulevaisuudessa itsestäänselvytyenä huomioon viheralueiden suunnittelussa tai koko kaupunkia koskevissa ulkoalue-, maisema- ja ilmastosuunnitelmissa.

Luo kannustinohjelmia. Poliitikkojen on luotava ohjelmia, joilla pyritään nimenomaisesti kehittämään tarpeita vastaavien puutarhapaikkojen kehittämistä. Painopisteen tulisi olla nykyaikaisten, ekologisesti suuntautuneiden pienviljelypalstojen laajentamisessa, kehittämisessä, muuntamisessa ja turvaamisessa.

Hyvin varustetut pienviljelypuutarhaorganisaatiot. Ammattimaistuminen on avainsana. Kunnianhimoisia hankkeita tuskin voidaan toteuttaa vapaaehtoisvoimin ja ilman taloudellisia resursseja. .

25. liittovaltion kilpailu "Puutarhat kaupunkikehityksessä" 2022

Viime vuonna 22 puutarhapaikkaa 15 osavaltiosta pääsi mukaan liittovaltion kilpailuun "Puutarhat kaupunkikehityksessä" 2022. BDG järjestää yhdessä liittovaltion asunto-, kaupunkikehitys- ja rakennusministeriön kanssa tämän kilpailun "Puutarhat kaupunkikehityksessä" joka neljäs vuosi. Tuomaristolla oli kesällä 2022 vaikea tehtävä kiittää pienviljelypalstoja, vaihtaa näkemyksiä ja arvioida osallistujia kultaa, hopeaa ja pronssia varten. Sen lisäksi, että "Allotment gardens: Urban green meets harvesting happiness" - kilpailun mottona oli

Riittävä jäsenmaksurakenne ja vastaavasti sitoutunut ja uusiin haasteisiin valmis henkilökunta ovat välttämättömiä, jotta voidaan lähteä uusiin suuntiin. Kaikkea ei voi tehdä kunniatehtävissä.

Nuorten akateemikkojen mukaan ottaminen. BDG Science Award 2023 -kilpailun lukuisat ja korkeatasoiset vastaukset, jotka osoittavat, että nuoret tutkijat ovat tunnistaneet puutarhojen potentiaalin, antavat aihetta optimismiin.

Puutarhat voidaan suunnitella älykkäästi tulevassa kaupunki- ja aluesuunnittelussa monipuolisiksi ja houkutteleviksi viheralueiksi, joiden ylläpitokustannukset ovat alhaiset ja jotka edistävät monilla eri aloilla kaupunkien rajallisten viher- ja avoimien alueiden tehokkaampaa käyttöä, mikä on arvokasta koko yhteiskunnalle. Puutarha-alueiden suunnittelumahdollisuudet ovat moninaiset, ja ne voivat vaihdella pienistä, myös yhteiskäytössä olevista tonteista monikerroksisten asuntojen välissä sijaitseviin tilaviin puutarhapuistoihin.

Tahto tehdä uusia uria on olemassa. Tästä ovat osoituksena monet esimerkit esimerkiksi Berliinistä, Hampurista ja Karlsruheesta, jotka näkyvät muun muassa 26. liittovaltion kilpailussa Gardens in Urban De- velopment (Puutarhat kaupunkisuunnittelussa). Ne tekevät selväksi, että on syytä ajatella pienviljelmiä pidemmälle ja tarkastella kaupunki- ja aluesuunnittelua sekä pienviljelmiä kokonaisuutena.

vetoamus - Erityistä huomiota kiinnitettiin kohteiden kaupunkikuvalliseen integroitumiseen, kaupunkien ilmastotoimintoihin, ympäristö- ja luonnonsuojelunäkökohtiin sekä yhdistysten kansalaissitoutumukseen. Monissa kilpailuun osallistuneissa kunnissa on tunnustettu, että nykyisessä murrosvaiheessa on välttämätöntä edistää ja tukea pienimuotoista puutarhaliikettä. Toimintansa esimerkillisyytensä ansiosta pienimuotoiset puutarha-alueet vaikuttavat koko alueeseen. Ne yllättävät ja innostavat. Retki ainakin yhteen palkituista pienviljelypalstoista kannattaa eikä ole lainkaan vaikeaa, sillä ne sijaitsevat hajanaisesti eri puolilla Saksaa.

<https://kleingarten-bund.de/de/veranstaltungen/bundeswettbewerb/>

<https://kleingarten-bund.de/de/veranstaltungen/bundeswettbewerb/broschuere/>

Alankomaat: mutta palkitsevasta prosessista

Ans Hobbelink

AVVN:n hallintoneuvoston jäsen ja Utrechtin pienviljelijä.

Puutarhahuistona miksi avata ja tehdä yhteistyötä ympäröivän alueen kanssa?

On monia syitä, miksi haluat ehkä liittää puutarhanhoitoasiakkuuden piiriin pienviljelypuistoa ympäröivän alueen.

Mahdollisesti on liian työlästä hoitaa puutarhoja kunnolla, ja tarvitaan auttavia käsiä. Ehkä puutarhan portin ulkopuolella on ihmisiä, jotka odottavat, että he voivat auttaa. Auttamaan kotitöissä tai puutarhatöissä. Tai puutarhurit eivät ehkä tunne, että heidän hyödyllinen työnsä luonnon, biologisen monimuotoisuuden ja terveellisen ruoan hyväksi nähdään ja tunnetaan ulkomaailmassa, koska yhdistys on liian suljettu.

Toinen syy voi olla jako-osuuksien säilymistä uhkaava uhka. Tämä voi olla kunnan tai omistajan kanssa tehdyn sopimuksen irtisanominen muiden suunnitelmien, kuten asuntorakentamisen, vuoksi.

Puutarhahuiston avaamisen tarkoituksena on kuitenkin aina ylläpitää itseään puutarhayhdistyksenä pitkällä aikavälillä. Vielä parempaa on se, että pienviljelyalue ja -yhdistys arvostetaan kaupunkialueella entistä arvostetummaksi paikaksi ja organisaatioksi.

Mitä tehdä, kun paine ja uhkaukset lisääntyvät?

Alankomaissa avoimiin tiloihin kohdistuu yhä enemmän paineita. Hallitus haluaa, että Alankomaihin rakennettavat uudet talot sijoitetaan tämän vuosisadan alusta lähtien suurelta osin nykyisille kaupunkialueille. Puutarhoihin kohdistuu paineita, elleivät ne ole sosiaalisesti ja ympäristöllisesti arvokkaita.

Utrechtin Ons Buit- en -niminen pienviljelijäyhdistys koki vakavan uhan tämän vuosisadan alussa. Kauniin puiston oli määrä kadota, talojen oli määrä tulla koristeellisten piennaralueiden

tilalle, pienten an-

imal laidun, vihannestarhat ja tietysti myös puutarhurit. Miten tämä yhdistys voisi vakuuttaa kaupunginhallituksen kaupunkiympäristön tärkeydestä? Miten lautakunta ja puutarhurit voisivat jatkaa puutarhanhoitoa paikassa, josta he olivat yhdessä tehneet niin kauniin ja luonnollisen?

Nämä olivat tärkeimmät kysymykset, joihin piti löytää vastauksia.

He tarvitsivat apua. Onneksi he saivat Wageningenin yliopiston tekemään tutkimusta.

Miten tulla korvaamattomaksi kaupungille ja kunnalle?

Tutkijat toteuttivat osallistumistutkimuksen yhdessä puutarhureiden, naapuruston asukkaiden ja instituutioiden, kuten naapuruston, koulujen ja AVVN:n edustajien kanssa. Johtavana kysymyksenä oli: miten voimme tehdä itsestämme korvaamattomia?

On tärkeää aloittaa hyvin harkiten.

Muutosprosessin käynnistämiseksi on tärkeää, että sisäinen organisaatio on hyvin järjestetty. Pidä mielessä, että yhteisövisiota tai organisaatorakennetta on ehkä muutettava, jotta toivottu tulevaisuus toteutuisi asianmukaisesti. Konsultoi muita samankaltaisia aloitteita, ota oppia muilta. Ole joustava.

Pohdi näitä seikkoja:

- Muutoile selkeä tarve (esim. puutarhapuistossa Ons Buiten: "oleskelu täällä kaupungissa meidän on keksittävä itsemme uudelleen, muuten tänne rakennetaan taloja").
- Tutkitaan koko yhdistyksen nykyistä toimintaa (esim. osoitteessa Buitenin puutarhapuistossa järjestettiin kokous, jossa jäsenet saivat ilmaista kaikki kritiikkinsä, ideansa ja toiveensa, ja mikä tärkeintä: tulla sisällytetyksi suunnitelmiin).
- Laadi visio (esim. Haluamme merkitä jotain koko yhteisölle). yhteiskunta yhdistyksenä)
- Tiedottaminen kaikille suunnitelmista ja kehityksestä (esim. uutisointi). kirjeet ja tervetuliais- ja tiedotuskokoukset)
- Suunniteltujen muutosten rakenne (toimintasuunnitelman laatiminen, työryhmien perustaminen, muutosten näkyväksi tekeminen esimerkiksi vuosisuunnitelmassa).
- Ota nopeasti ensimmäinen peruuttamaton vaiheet saavutetuista onnistumisista ja pikavoitoista (esim. uusi nimi: Tuinenpark Ons Buiten (= puutarhapuisto), paikalliset asukkaat saivat käyttää kasvimaata, eläinten laidunalueita laajennettiin).
- Luo epävirallisia kokoushetkiä (esim. järjestä aarteenetsintää varten lapset, järjestää illallisen kaikille kiinnostuneille henkilöille, jäsenille ja naapuruston asukkaille).

kaupungille ja kunnalle. Tuloksena syntyi käsikirja, joka voi johtaa menestykseen seuraavalla vuosikymmenellä.

Tämä tapahtui vuonna 2006.

Noin 10 vuotta myöhemmin, vuonna 2016, Gardenpark Ons Buitenin ja ympäristön välillä on toteutettu menestyksekkäisti toimiva kumppanuus.

Monet kotiseutupuistot Pohjanmaalla ovat sittemmin hyötyneet tästä prosessista ja työskentelytavasta. Jopa kunnat ovat nykyään omaksuneet tämän toimintatavan ja hyötyvät puutarhapuistoista pyrkiessään lisäämään kaupunkialueiden vehreyttä ja biologista monimuotoisuutta. On tietenkin tärkeää, että voimme kertoa tästä tarinasta edelleen eurooppalaisille ystävillemme liittovaltiossa. Tämän artikkelin lopussa on hyödyllisiä Internet-sivustoja, joista saa lisätietoja.

Miten saavutat lisäarvoa uhkien edessä?

Uuden ja sopivan suunnan ja roolin etsiminen pienviljelyalueelle edellyttää niiden merkityksen tutkimista.

jäsenille ja lähistöllä asuville ja työskenteleville ihmisille.

Jos haluat tehdä yhteistyötä ympäristön kanssa, on tärkeää käydä läpi useita vaiheita, jotta saat käsityksen muutoksista, joita voit tehdä.

Tämä selviää helposti. Tunnista yhdistyksesi ja puutarhapuistosi ominaisuudet. Kysy eri ihmisiltä ja laitoksilta alueellasi, mitä he ajattelevat ja haluavat yhdistykseltäsi ja toiminnaltasi. Selvittäkää tuloksista, mitä teidän on tehtävä, jotta saavutatte toivotun tulevaisuudenkuvan.

Garden Park Ons Buitenin tapauksessa päädyttiin yhteenvetona seuraavaan johtopäätökseen: Monia ominaisuuksia, mutta liian suljettu ulkopuolelta. Tarvittiin kutsuvaa asennetta ja huomiota ulospäin, avoimuutta, demokratiaa ja yhteistyötä sisäänpäin. On käynyt selväksi, että Tuinenpark Ons Buitenin sosiaalisia ja ekologisia arvoja ei aina täysin arvostettu tai hyödynnetty. Jäseninä he eivät useinkaan olleet niin vieraanvaraisia kuin voisivat olla. He kokivat, että he voisivat tarjota enemmän naapurustolle! Mutta miten tämä järjestetään onnistuneesti?

Sosiaalinen arvo kolmessa kerroksessa: ekologinen, sosiaalinen ja kulttuurinen.

Garden Park Ons Buiten organisoii lähestymistavan innovaatioihin seuraavasti.

Puutarhapuiston merkitys yhteiskunnalle on ekologinen, sosiaalinen ja kulttuurinen:

Perustana on ekologia (kuten ympäristö, elintarvikkeiden laatu, biologinen monimuotoisuus, maaperä). Se on tärkeää paitsi itse sijainnin myös kaupungin luontoarvon ja elinkelpoisuuden

kannalta. Tämän lisäksi kehittyvä sosiaalinen taso (kuten ystävyys, yhteistyö, halu kuulua joukkoon). Sosiaalisen tason päälle tulee kulttuuritaso (kuten maisemaelementit, puutarhatyyli t, taiteelliset elementit ja kauneuden tajunta).

avaaminen
järjestöille, alueen

lasten aktiviteettien järjestäminen, kerhuhuoneen päivittäminen, palvelujen tarjoaminen naapurustolle, puutarhapuiston polkujen kunnostaminen, ekologian vahvistaminen, tietojen lisääminen mielenkiintoisista kasveista ja puista, naapureiden kutsuminen mukaan toimikuntiin tai lautakuntiin, tiedotus säännöistä ja kielloista, konfliktin ratkaiseminen kadun kanssa, käsikirjoituksen tekeminen paikallisessa televisiossa esitettävää elokuvaa varten, häikäisevän esittelyn varmistaminen yleisölle ja tiedotusvälineille.

Työryhmien osallistujat saattoivat ilmoittautua kokousten aikana tai jäsenet kutsuivat heidät mukaan. Ryhmien puheenjohtajat muodostivat ohjauskomitean. Ohjauskomitean puheenjohtaja, joka oli myös hallituksen jäsen, oli yhdyssiteenä hallitukseen ja päätösehdotuksiin jäsenkokouksessa. Tämä järjestely mahdollisti muutosprosessin jatkamisen häiritsemättä hallituksen normaalia työskentelyä. Samaan aikaan muutosprosessia voitiin työstää myös yhdistyksen sisällä. Erityisesti siksi, että monet jäsenet olivat aktiivisesti mukana työryhmissä.

Noin 8 vuoden kuluttua työ saatiin päätökseen ja sisällytettiin yhdistyksen toimintaperiaatteisiin. Näiden vuosien jälkeenkin aloitettu muutosprosessi näytti jatkuvan. Yhdistys käyttää tähän tarkoitukseen jäsenten

He perustivat työryhmiä, joihin luetteloidut toteutettavat toimenpiteet sopivat loogisesti:

- työryhmä "vihreä hallinto"
- esteettömyyttä ja rakennuksia käsittelevä työryhmä
- työryhmä "julkinen ja sosiaalinen toiminta"
- viestintätyöryhmä
- hankintoja ja hallintoa käsittelevä työryhmä

Konkreettisia toimenpiteitä oli monia, joskus pieniä, joskus kauaskantoisia. Tällaisia olivat esimerkiksi opasteiden asettaminen, virkistyskäyttöön tarkoitetut yhteiskäyttörajat, aistipuutarha vanhuksille, kutsuvien opasteiden tekeminen, penkkien ja pikniktaulujen sijoittaminen, pensasaidoista eroon pääseminen tai niiden leikkaaminen matalaksi, vapaaehtoisten vastaanottaminen eläinlaitumelle, kerhotalon

Yksi niistä on yhteistyö. Prosessin aikana Garden Park Ons Buiten aloitti yhteistyön kahden naapuripuutarhapiiston, De Pioniersin ja Ecological Garden Park de Driehoekin kanssa. Ne ryhtyivät ennaltaehkäiseviin ja turvallisuustoimenpiteisiin yhdessä poliisin ja kunnan kanssa. Tämä vaikutti myönteisesti muutosprosessiin, sillä se vahvisti luottamusta hyvään lopputulokseen.

Toinen tapa on muodostaa koalitio. Tämä tarkoittaa sitä, että kaksi tai useampi osapuoli suostuu työskentelemään yhdessä yhteisen halutun tuloksen saavuttamiseksi. Se tarkoittaa myös sitä, että ne ovat yhdessä valmiita tekemään kompromisseja.

Esimerkkinä voidaan mainita puiston pohjoispuolella sijaitsevan julkisen kaistaleen ja siellä sijaitsevan kadun välisen kiistan ratkaiseminen. Molemmat osapuolet olivat keskinäisessä erimielisyydessä pienen kanavan molemmin puolin. Kadun naapurit kärsivät korkeiden puiden liiallisesta varjostuksesta ja sotkuisesta ulkoasusta, kun taas puutarhurit kokivat, että puiden varjostus oli liian suuri.

häiriötä, jotka johtuvat siitä, että naapureiden lapset ilmestyvät liian usein heidän autotalleihinsa. Kunta oli tietoinen myöhästyneestä kunnossapidosta ja auttoi taloudellisesti. Garden Park Ons Buiten aloitti hankkeen, jota johti maisemasuunnittelija.

Molemminpuolisen tarkastuksen jälkeen molemmat osapuolet näyttivät olevan 80-prosenttisesti samaa mieltä, ja kaikki pystyivät tarttumaan hankkeeseen. Erimielisyydet katosivat kauniiksi yhteistoiminnaksi. Joistakin naapureista tuli aktiivisia yhdistyksen jäseniä, ja yksi naapuri liittyi jopa hallitukseen. Vielä tänäkin päivänä asukkaat auttavat yhdistystä pitämään tämän nyt kauniin luonnonkaistaleen siistinä. He sanovat olevansa onnekkaita saadessaan asua siellä, josta on näkymä kauniiseen puistoon.

Tärkeä tapa saada molemminpuolista hyötyä ilmenee sopimuksessa. Kuten edellä mainittiin, kunta suunnitteli talojen rakentamista tälle tontille. Muutosvaiheessa yhdistyksen ja kunnan

yhteisen vuokrasopimuksen päättymispäivä lähestyi. Onneksi kunnanvaltuusto oli saanut välivaiheen onnistumiset tietoonsa.

ja kaupunginvaltuustoa onnistuneen PR-työn avulla, ja tunnelma oli puutarhamaisen puiston säilyttämisen kannalla. Uutta sopimusta valmisteltaessa yhdistys vetosi yhdessä kaupungin muiden puutarhapuistojen ja AVVN:n kanssa pidemmän sopimuksen puolesta kuin silloinen 10 vuoden sopimus. Tämä onnistui, ja sopimus oli 2 × 10 vuotta peräkkäin. Lisäksi kunta laati yhteistyössä puutarhayhdistysten ja AVVN:n kanssa poliittisen asiakirjan, jonka kaupunginvaltuusto hyväksyi virallisesti vuonna 2012. Luovutusten haltijat olivat tyytyväisiä siihen, että valitulla tiellä he saivat myös sopimusvarmuuden.

Lopuksi paras osa: saavutetun menestyksen juhliminen. Se on nyt perinne Ons Buitenin puutarhapuistossa: vuosittainen Groenmoetjeden-päivä, jossa järjestetään muun muassa kottikärrykilpailuja, avoimia vaatehuoneita ja elävää musiikkia. Se on lämmin vastaanotto jäsenille, paikallisille asukkaille ja muille. Kyseessä on kaupunkipäivä, joten kaikki vierailijat ovat tervetulleita. Useimmiten jotkut virkamiehet ja poliittiset edustajat tulevat drinkille ja juttelemaan. Joskus yhdistys kutsuu kaupungin- tai kaupunginjohtajan juhlimaan jotain erityistä tapahtumaa. Me men-
telemme: uuden kanalan avajaisia, vuohen syntymää, eläimen adoptointia eläinsuojasta, tapahtumia, jotka liittyvät taustaharrastuksiin. Epävirallinen yhteydenpito ja kevyt verkostoituminen saa monet kukat kukkimaan.

Tulos: Gardenpark Ons Buitenista tuli

- Laadun parantaminen osoitti, että yhä useammat ihmiset käyttävät ja nauttivat puistossa.
- Ja naapurustosta tuli välttämätön Gardenpark Ons Buitenin osalta

Haluatko lukea lisää?

De meerwaarde van tuinparken, De betekenis van tuinparken in een stedelijke omgeving, Rapportnummer 222, ir. Noor van der Hoeven en dr. ir. Derk Jan Stobbelaar, Wageningen, mei 2006, <https://edepot.wur.nl/44891>.

Tijd van de tuin, Ans Hobbelen, Hanneke van de Klippe, Hans Lägers, Utrecht, Tuinenpark Ons Buiten, joulukuu 2016, http://www.onsbuitenutrecht.nl/syndeo_data/media/TijdVoorDeTuin.pdf.

Een Nieuwe Koekelt: kloppend groen hart van Ede, J. Kruit, H. van Blitterswijk, J. Stokhof de Jong, J. Duyf, G. Rijnbeek, J. de Zwart, Rapportnummer 258, Wageningen Environmental Research 2009, <https://library.wur.nl/WebQuery/wur-pubs/384770>.

Welkom op Tuinenpark De Koekelt, De kracht van tuinenparken voor de wijk, Lise Alix en Hansje Eppink, Rapportnummer 284, Wageningen, huhtikuu 2011, <https://www.yumpu.com/nl/document/view/20116627/zotuinieren-zij-dus-wageningen-ur-e-depot>.

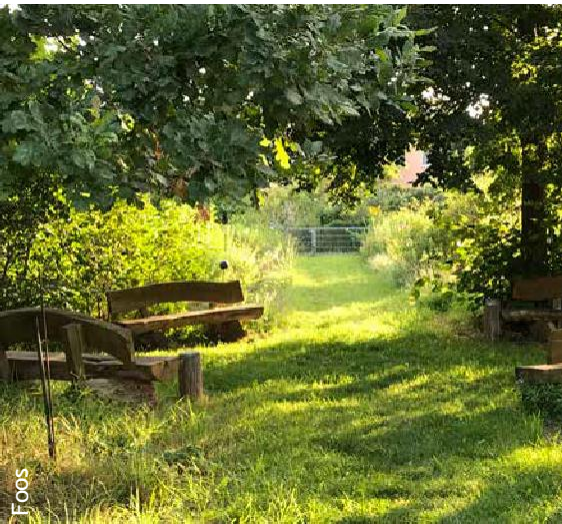
Bewoners maken het groen, Derk Jan Stobbelaar, Van Hall Larensteinin ammattikorkeakoulu, Landwerk, helmikuu 2012 https://www.researchgate.net/publication/259867382_Bewoners_maken_het_groen.

Saksa: Wildkraut e. V.

Ekologinen pienviljelypalsta ilman aitoja

Eva Foos

Tutkija, Saksan puutarha-alan ystävien liittovaltion liitto (Bundesverband Deutscher Gartenfreunde e. V.).

Varjostettu oleskelualue kutsuu oleskelemaan. Berliinin siirtokunnassa "Wildkraut" keskittyy ekologiseen ja luontoon suuntautuneeseen toimintaan.

puutarhanhoito.

Profiili:

Osavaltio/kaupunki: Berlin

Puutarha-alue: Öko-Kolonie Wildkraut

Perustamisvuosi: 2008

Pinta-ala [ha]: 1.9

Josta puutarhan pinta-ala [ha]: 1.5

Yhteisön puutarhan pinta-ala [ha]: 0.5

Määräalojen lukumäärä: 45 plus yhteinen kompostialue

Jäsenten lukumäärä: 45

Verkkosivusto ja elokuva: <https://www.kleingartner-sind.net/kleingarten-anlagen/wildkraut/>

Kun piiri tarjosi heille vuonna 2007 yhdistymisen jälkeen suljetun entisen taimitarhan aluetta uuden puutarha-alueen rakentamista varten, Berlin-Steglitzin piiriliiton silloiset puheenjohtajat Ralf-Jürgen Krüger ja tohtori Ullrich Sommer vastasivat seuraavasti: "Kyllä, mutta vain ekologisesti!". Aivan kuin tämä ei olisi vielä riittänyt, heidän näkemyksensä oli, että tonttien välissä ei olisi aitoja. Piirikunta suostui "kokeiluun".

Ensivaikutelma tästä paikasta on, että se on yksi suuri, monipuolisesti suunniteltu puutarha, jossa on lampi, lintuja, sammakoita ja hyönteisiä, ja jossa on pieniä, yksilöllisesti suunniteltuja

puutarhoja, joissa on...

Allekirjoitettuja lehtikaarnoja löytyy sieltä sun täältä. Tämä näky luo hyvin kutsuvan luonteen. Mutta miten tämä erikoinen puutarha on syntynyt?

Sopimus tehtiin intensiivisen neuvotteluprosessin jälkeen. Alue vaihtoi saastuneen maaperän. Alueyhdistys toimitti vesiliitännät myöhemmässä vaiheessa.

250-330 neliömetrin tontit; ei sähköliittymää, ei sakokaivoja.

Uusia vuokralaisia oli saatava 40, jotta vasta perustettu yhdistys olisi elinkelpoinen. Osa uusista vuokralaisista oli vakuuttunut visiosta, osa halusi "tavallisen" pienviljelyspuutarhan. Aluksi vain 16 oli halukas puutarhaamaan ilman aitoja. Niinpä yhdellä alueella sallittiin tonttien aitaaminen.

Useimmiten opiskelijat, nuoret perheet ja nelikymppiset ihmiset eri puolilta Berliiniä loivat puutarhojaan ja ympäröiviä viheralueita ja rakensivat pieniä lehtereitä. Jotkut käyttävät edelleen vain

suoja- tai työkaluvajassa, toiset jakavat lehtikujan.

On selvää, että keinolannoitteita, kemiallisia torjunta-aineita ja turvetta ei käytetä. Yhdistyksen jäsenet oppivat käytännössä ekologisesta ja luonnonmukaisesta puutarhanhoidosta. Pioneerityö, huolellinen havainnointi, hyvä yhteydenpito keskenään ja kokemusten vaihto olivat alussa erityisen tärkeitä.

Tänä päivänä aitoja etsii turhaan. Kun on niin paljon kunnostusta, energia olisi puuttunut,

ja ajan myötä epäilykset vähenivät. Ulkopuolelta tuskin näkyvät tonttimerkinnot on suunniteltu luovasti, esim. marjapensaiden ja jalkakäytävälaittojen kanssa. Puutarhurit ovat yhtä mieltä siitä, että ilman aitoja ja historiaa ihmiset tulevat lähemmäksi toisiaan ja oppivat paljon toisiltaan.

Ne kannustavat muita yhteisöjä ja pienviljelijäyhdistyksiä perustamaan ekologisia pienviljelypalstoja. On tärkeää, että vaatimuksia ei aseteta liian korkealle, että ihmiset saavat tehdä omat kokemuksensa ja että mukana on paljon suvaitsevaisuutta ja kärsivällisyyttä. Jos olet kiinnostunut, ota yhteyttä! Se on sen arvoista!

MAA	FEDERATION	OSOITE	PUH / FAKSI / SÄHKÖPOSTI
Itävalta	Zentralverband der Kleingärtner und Siedler Österreichs - keskusliitto (Itävallan pienkäräjien ja asukastupien keskusliitto)	Simon-Wiesenthal-Gasse 2 A - 1020 WIEN	Puh.: 0043/1-587 07 85 Faksi: 0043/1-587 07 85 30 sähköposti: zwwien@kleingaertner.at Internet: www.kleingaertner.at
Belgia	Tuinhier vzw	Ieperseweg 87 B - 8800 Rumbeke-Beitem	Puh.: 0032/499 68 00 08 sähköposti: info@tuinhier.be Internet: www.tuinhier.be
Tanska	Kolonihaveforbundet	Smedeholm 13 C DK - 2730 HERLEV	Puh.: 0045/3 828 8750 Faksi: 0045/3 828 8350 sähköposti: info@kolonihave.dk Internet: www.kolonihave.dk
Suomi	Suomen Siirtolapuutarhaliitto ry.	Pengerkatu 9 B 39 FI - 00530 HELSINKI	Puh.: 00358/ 103213540 sähköposti: info@siirtolapuutarhaliitto.fi Internet: www.siirtolapuutarhaliitto.fi
Ranska	Fédération Nationale des Jardins Familiaux et Collectifs (Kansallinen perhe- ja yhteisöpuutarhojen liitto)	86 bis rue Amelot F - 75011 PARIS	Puh.: 0033/ 1-45 40 40 45 Faksi: 0033/ 1-45 40 78 90 contact@jardins-familiaux.asso.fr Internet: www.jardins-familiaux.asso.fr
Saksa	Bundesverband Deutscher Gartenfreunde e.V.	Platanenallee 37 D - 14050 BERLIINI	Puhelin: 0049/30-30-30 20 71-40/41 Faksi: 0049/30-30-30 20 71 39. sähköposti: bdg@kleingarten-bund.de Internet: www.kleingarten-bund.de
Iso-Britannia	Kansallinen puutarhayhdistys (National Allotment Society)	O'Dell House/Hunters Road GB - CORBY Northamptonshire NN17 5JE	Puh.: 0044/ 1536 266 576 Faksi: 0044/1536 264 509 sähköposti: natsoc@nsalg.org.uk Internet: www.nsalg.org.uk
Japani	Association for Japan Allotment Garden	4-27-20 Honmachi-higashi, Chuo-ku, Saitama-shi Saitama Prefecture 338 - 0003 Japani	Puh.: 0081 904754 2136 Faksi: 003 3266 0667 sähköposti: ick05142@nifty.com http://homepage3.nifty.com/ikg-kem/
Luxemburg	Ligue Luxembourgeoise du Coin de Terre et du Foyer (Luxemburgin liitto)	97, rue de Bonnevoie L - 1260 LUXEMBURG	Puh.: 00 352/ 48 01 99 Faksi: 00 352/40 97 98 sähköposti: liguctf@pt.lu Internet: www.ctf.lu
Norja	Norsk Kolonihageforbund	Postboks 1247 Vika N - 0110 OSLO	sähköposti: forbundet@kolonihager.no Internet: www.kolonihager.no
Alankomaat	AVVN Samen natuurlijk tuinieren Samen natuurlijk tuinieren	Vogelvlinderweg 50 NL - 3544 NJ UTRECHT	Puh.: 0031/ 30 670 1331 sähköposti: info@avvn.nl Internet: www.avvn.nl
Ruotsi	Koloniträdgårdsförbundet	Ringvägen 9E SE - 11823 STOCKHOLM	Puh.: 0046/ 8 556 930 80 Faksi: 0046/ 8-640 38 98 sähköposti: kansli@koloni.org www.koloniträdgårdsförbundet.se
Sveitsi	Schweizer Familien-gärtnerverband	Libellenweg 5 CH - 3250 LYSS/BE	Puh.: 0041/32 384 71 23 0041/79 251 26 43 beat.chapuis@familiengaertner.ch Internet: www.familiengaertner.ch www.jardins-familiaux.ch

Fédération Internationale des Jardins Familiaux sans but lucratif -yhdistys (kansainvälinen perhepuutarhaliitto)

Osoite: 20, rue de Bragance,
L - 1255 Luxemburg

Kansainvälinen liitto verkossa:
www.jardins-familiaux.org

JOHTOKUNTA:

Dirk SIELMANN (D); Fédération Internationale des Jardins Familiauxin puheenjohtaja
Wilhelm WOHATSCHEK (A); hallintoneuvoston puheenjohtaja.
Daniel CAZANOVE (F); Peter RØNNING-BÆK (DK); jäsenet;
Ruud GRONDEL (NL); rahastonhoitaja.
Malou WEIRICH (L); pääsihteeri

TILINTARKASTAJAT: Erik SCHAUWVLIEGE (B); Pertti LAITILA (FI); Otmar Halfmann (CH)

TILINTARKASTAJA: Phil GOMERSALL (GB);

YLEISKOKOUS: Itävallan, Belgian, Tanskan, Suomen, Ranskan, Saksan, Ison-Britannian, Japanin, Luxemburgin, Alankomaiden, Norjan, Ranskan, Ruotsin, Sveitsin ja Tanskan liitot;

Fédération Internationale des Jardins Familiaux a. s. b. l. julkaisee **HYPHENin** kolme kertaa vuodessa.

Toimittaja: Malou WEIRICH, Fédération Internationale des Jardins Familiaux ja
Sylvia Wohatschek, Zentralverband der Kleingärtner und Siedler
Österreichs.

Jakelu: Fédération Internationale des Jardins Familiaux:n lähettämä sähköposti:

Konsepti ja toteutus: Zentralverband der Kleingärtner und Siedler Österreichs

Ulkoasu/DTP: Werbegrafik-Suunnittelu Karin Mayerhofer, BeSch, Ing. Beate Scherer

Kuvien lähde: Saksa (Eva Foos, Kristina Rainer, Sandra von Rekowski, Helmut Kern, Hans Porepc), Alankomaat (Ans Hobbelink) ja Itävalta.

Seisomaan: helmikuu 2023